Handelsföreningen i Stora Beddinge

I början på 1960-talet jobbade jag på Bedinge Handelsförening, en genuin lanthandel som tillhandahöll allt mellan himmel och jord och lite till. Samtidigt fanns det naturligtvis begränsningar, men om det var något speciellt man ville köpa så gick det mesta att beställa. Sortimentet var allt från snus i lös vikt till nylonstrumpor, sill i tunna, fotogen i pump, Tuppens lakansväv, husgeråd, presentartiklar, toalettartiklar som tandkrämen Jodkaliklora, arbetskläder, jeans, som började bli ett populärt plagg, tofflor, stövlar, gymnastikskor samt den omtyckta inneskon "slöfsan" som användes av alla åldrar gammal som ung. Skon köptes in av barnmorskan Lilly Olssons man, som bodde i Jordberga.

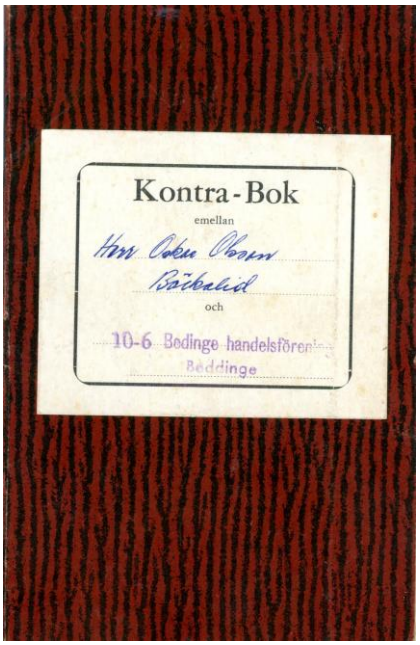

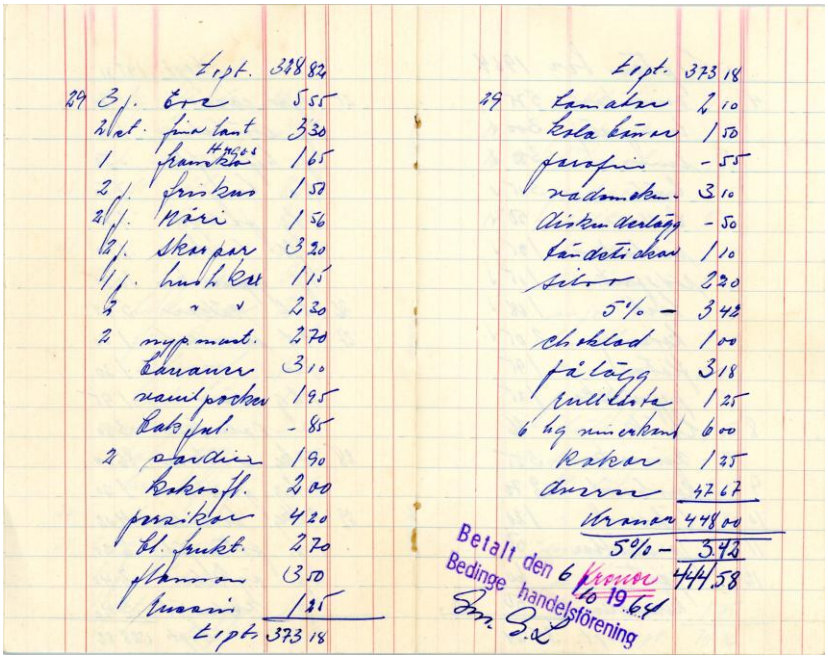

Utöver allt detta såldes specerier, frukt och grönsaker, allt i lös vikt. Ägg köptes in från traktens lantbrukare, som kom med sin "äggalåda" på cykel eller traktor beroende på storlek på lådan, enkel eller dubbel. Äggen som inte såldes för veckan kom far och son Fransson från Smygehamn och hämtade för transport till äggcentralen.

Det fanns också en "delikatessdisk" som var välsorterad. Ville man beställa en välhängd söndagsstek eller en halv gris så gick detta att fixa inom några dagar. Inget var förpackat och inget märkt med "bäst före". Det gällde att vara uppmärksam då det kunde hända att t ex korvarna blev lite" hala". Då fräschades de upp i saltlake, därefter fick de en ny chans.

Kunderna expedierades över disk och på en dag blev det ganska många steg. En del kunder minns jag speciellt bl a Malte "Kirr" Mårtensson som bodde med sin syster Frida på en liten gård vid skolan. Han kom varje dag och begärde som han sa "två och ett hekto, för det har doktorn ordinerat", vilket betydde 2 hg färdiga köttbullar och 1 hg snus.

På vägen mot Tullstorp bodde en man som hette Olof Persson även kallad "professorn". En av hans bästa stunder var på våren när frösnurran kom fram med alla fröpåsarna. Där kunde han ägna en hel förmiddag att gå igenom sortimentet och resonera med sig själv om vilka han skulle satsa på.
Jan-Erik, handlarens son berättade att Olof Persson ringde till affären och frågade om de hade ”Stickbäcken”, ett slags potta. Föreståndare Bertil Larsson missförstod fråga och trodde att det gällde sticktäcken. ”Ja vi har flera sorter att välja på både rutig och blommiga och i olika tjocklekar”, svarade Bertil. Att Olof Persson blev något konfunderad vid detta svar var kanske inte så konstigt men de redde ut det till sist.

Nämnas bör också fjärdingsmannen Nils Larsson även kallad "sheriffen" som bodde med sin fru Elfrida och dottern Maja tvärs över vägen. En barsk och myndig man som var ordförande i Handelsföreningen.

Föreståndaren för affären hette Bertil Larsson. Han var gift med Vendela och de hade sönerna Jan-Erik och Tommy.

Detta var min första arbetsplats. Lärorik med många minnen och erfarenheter.

/Gunnel Larsson